

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सऽस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
पशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्य आलभ्यन्ते देवताभ्यः
समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेना-
ऽऽग्नेया यत् त्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति
वायवे नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते
तस्माद्यद्रियङ् वायुर्- (१)

वाति तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वन्ते
स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
वायुमती श्वेतवती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्र इत्याधारमा धारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः
प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनां प्रत्या लभ्यते
यच्छश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां
यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनां
प्रियं धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ऽऽः प्राजापत्या(३) इत्याहुर्यद्वायव्यं
कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायो- (३)

रि॒याद्य॑द्वा॒यव्यः॑ प॒शुर्भ॑व॒ति तेन॑ वा॒योर्नै॑ति॒ यत्प्रा॑जाप॒त्यः
 पु॒रोडा॑शो भ॒वति॑ तेन॑ प्र॒जाप॑ते॒र्नैति॑ यद्वा॒दश॑कपाल॒स्तेन॑
 वैश्वान॒रात्रै॑त्या॒ग्रावै॑ष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति दीक्षि॒ष्यमा॑णो-
 ऽग्निः॑ सर्वा॒ देवता॑ विष्णु॒र्यज्ञो॑ देवता॑श्चै॒व यज्ञं॑ चाऽऽ र॑भते॒ऽग्निर॑वमो
 देवता॑नां विष्णुः॑ पर॒मो यदा॑ग्रावैष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति
 देवता॑ (४)

ए॒वोभ॑यतः॒ परि॑गृह्य॒ यज॑मा॒नोऽव॑ रुन्धे पु॒रोडा॑शेन॒ वै दे॒वा
 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आ॑र्ध्रु॒वश्च॒रुणा॑ऽस्मिन् यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑ल्लो॒क
 ऋ॒ध्रुया॑मिति॒ स पु॒रोडा॑शं कुर्वीता॒मुष्मि॑न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नोति॑
 यद॒ष्टाकं॑पाल॒स्तेना॑ऽऽग्ने॒यो यत् त्रि॑कपाल॒स्तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ
 यः का॒मये॑ता॒स्मिँल्लो॒क ऋ॒ध्रुया॑मिति॒ स च॒रुं कु॑र्वीता॒ग्नेर्धृ॑तं
 विष्णो॑स्तण्डुलास्तस्मा॑- (५)

च॒रुः का॒र्योऽस्मि॑न्ने॒व लो॒क ऋ॒ध्नोत्या॑दित्यो भ॒वती॑यं वा
 अदि॑तिर॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठ॒त्यथो॑ अ॒स्यामे॒वाधि॑ यज्ञं त॑नुते॒ यो वै
 सं॒वत्स॑रमु॒ख्यम॑भृत्वा॒ऽग्निं चि॑नुते॒ यथा॑ सा॒मि गर्भो॑ऽव॒पद्य॑ते ता॒दृगे॒व
 तदा॑र्तिमा॒र्च्छेद्वै॑श्वान॒रं द्वा॑दशकपालं॒ पुर॑स्ता॒न्निर्व॑पेत्सं॒वत्स॑रो वा
 अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यथा॑ सं॒वत्स॑रमा॒त्वा (६)

का॒ल आ॑गते वि॒जाय॑त ए॒वमे॒व सं॒वत्स॑रमा॒त्वा का॒ल
 आ॑गते॒ऽग्निं चि॑नुते॒ नार्ति॑मा॒र्च्छत्ये॑षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूर्य॑द्वै॒श्वान॑रः

प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं
इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्ङायुर्यच्चशृणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टात्रिंशच्च॥ ७ ॥ ————— [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भावितुं
नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्रवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं देवाः
समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यत्समचिन्वन्तच्चित्यस्य चित्यत्वं य
एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुरग्निवा-
(८)

नसानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
कमग्निश्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं
देवाः कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निश्चीयते
गृह्येव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानसानीति वा
अग्नि- (९)

श्चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः सप्त
मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं
च आत्मा सप्तम एतावन्त एवेनममुष्मिल्लोक उप जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति
सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा

सादयतु तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि मृशेत्प्रजा-
पतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदे- (११)

तीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयतु
प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत्तः संवत्सरमबिभ्रुस्ततो वै स
प्राजायत तस्मात्संवत्सरं भार्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन्
त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं
त्रीण्यहान्यबिभ्रुस्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात् त्र्यहं भार्यः
प्रैव जायते तान्नुद्रा अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयं प्र जायामहा
इति तः रुद्रेभ्यः प्रायच्छन्तः षडहान्यबिभ्रुस्तेन त्रीणि च
शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहं भार्यः प्रैव जायते
तानादित्या अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छन्तं द्वादशाहान्यबिभ्रुस्ते
त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहं भार्यः प्रैव
जायते तेन वै ते सहस्रमसृजन्तोऽखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः
साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्यशुमानं सानीति वा अग्निर्धिव्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद

तेन तानादित्या अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च॥७॥

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते
 यदुखा सा वा एषैतरहि यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे
 युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्युखायां जुहोति तेनैवेनां
 पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युङ्क्ते
 युञ्जानेष्वग्रे (१५)

युक्ष्वा हि ये तव युक्ष्वा हि देवहूतमा९ इत्याहैष वा
 अग्रेर्योगस्तेनैवेनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 न्यङ्कुग्निश्चेतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमया
 चीयते यदग्निर्यन्यश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं
 न पतितु९ शक्रयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानं (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं
 चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति
 द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समान९ हि चक्षुः
 समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत तद्देवा
 वामभृतावृञ्जत तद्वामभृतो वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव
 तथा वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै
 हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्क्ते द्वियजुर्भवति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापतत् तदियमभवद्यद् द्वितीयं परापतत्
 तदसावभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद् विराजावुपदधातीमे
 एवोप धत्ते यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र
 जायते ता ओषधयो (१८)

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरन्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
 ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
 उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरैताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्याः रेत
 एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कं (१९)

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं यो
 वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षाऽमुष्मिल्लोके भवति यः
 सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षाऽमुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य
 वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाऽहाऽमर्त्यः हविरिति
 स्वयमातृणामुपधाय जुहो- (२०)

त्येतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षा-
 ऽमुष्मिल्लोके भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय
 चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्यो-

ऽग्निश्चितिमुपधायाभि मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेव
 वीता वृजिना च मर्तान्राये च नः स्वपत्याय देव दिति च
 रास्वादिति मुरुष्येति यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते
 सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कर्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥४॥ [४]

विश्वकर्मा दिशां पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै
 नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशां पतिः स नः पशून्पातु सो-
 ऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो
 वा एष आ वृश्च्यते यः पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
 दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनो (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचाऽऽरण्यानर्पयति किं तत्
 उच्छिष्टं षतीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव
 ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा
 स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयाऽपानस्तृतीयाऽनु प्राण्यात्प्रथमा
 स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणं समर्धयति व्यन्याद् (२३)

द्वितीयांमुपधाय व्यानेनैव व्यानं समर्धयत्यपान्यात्तृतीयांमुपधा-
 य समर्धयत्यथो प्राणैरेवैनं समिन्द्रे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमा-
 तृणा उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै
 व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृणा

उप॒दधा॑ती॒माने॒व लो॒कानु॑प॒धायै॑षु (२४)

लो॒केष्वधि॑ प्र जा॒यते प्रा॒णाय॑ व्या॒नाया॑पा॒नाय॑ वा॒चे त्वा॒
चक्षु॑षे त्वा॒ तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑दा॒ग्निना॑ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कम॑जिगा॒ं सन्ते॒न प॑तितुं नाश॑कृ॒वन्त ए॒ताश्च॑त॒स्रः स्व॑यमा॒तृण्णा
अ॑पश्यन्ता दि॒क्षूप॑दधत् तेन॑ स॒र्वत॑श्चक्षुषा सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्
यच्च॑त॒स्रः स्व॑यमा॒तृण्णा दि॒क्षूप॑दधा॑ति स॒र्वत॑श्चक्षुषै॒व तद॑ग्निना॒
यज॑मानः सु॒वर्गं लो॒कमे॑ति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥४॥ [५]

अग्र॒ आ या॑हि वी॒तय॒ इत्या॒हाह॑तै॒वैन॑म॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह
इत्या॑ह हू॒त्वैवैनं॑ वृणी॒तेऽग्नि॑ना॒ऽग्निः समि॑ध्यत् इत्या॑ह॒ समि॑न्द्र
ए॒वैन॑म॒ग्निर्वृ॑त्राणि जङ्घ॒नदि॒त्याह॑ समि॑द्ध ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धात्य॒ग्नेः
स्तोमं॑ मनाम॒ह इत्या॑ह मनु॒त ए॒वैन॑मे॒तानि॒ वा अ॒ह्नां रू॒पाण्य॑-
(२६)

न्व॒हमे॒वैनं॑ चिनु॒तेऽवा॒ह्नां रू॒पाणि॑ रुन्धे ब्रह्मवा॒दिनो॑
वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑तया॒ग्नीर॑न्या इष्ट॑का अया॑तया॒ग्नी
लो॒कम्पृ॑णेत्यै॒न्द्राग्नी॑ हि बा॒रह॑स्प॒त्येति॑ ब्रूयादिन्द्रा॒ग्नी च॒ हि दे॒वानां॑
बृह॑स्पतिश्चाया॑तयामानोऽनु॒चर॑वती भव॒त्यजा॑मित्वा॒यानु॑ष्टुभाऽनु॒
चर॑त्या॒त्मा वै लो॒कम्पृ॑णा प्रा॒णोऽनु॑ष्टु॒प्तस्मा॑त्प्रा॒णः सर्वा॑ण्यङ्गान्यनु॒
चर॑ति॒ ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहस॒ (२७)

इत्याह तस्मात्पुरुषिपुरुषि रसः सोमः श्रीणन्ति पृश्नय
 इत्याहान्नं वै पृश्नयन्नमेवाव रुन्धेऽर्को वा अग्निरर्कोऽन्नमन्नमेवाव
 रुन्धे जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्याहेमानेवास्मै
 लोकाञ्ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव
 तिष्ठति तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टकानां
 प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूर्यदोहसस्तया षोडश च॥३॥ _____ [६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी
 यदग्नावैकादशिनीं मिनुयाद्वज्रेणैव सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यन्न
 मिनुयात्स्वरुभिः पशून्व्यर्धयेदेकयूपं मिनोति नैनं वज्रेण
 सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्व्यर्धयति वि वा एष
 इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतीष्टकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यूध्यते रुद्रो
 वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीची तिरश्च्यनूची ताभ्यो
 वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयाचितं
 ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्यं एव नमस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं
 निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि
 यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण

नमस्करोमि॒ यत्ते॑ रु॒द्र प॒श्चाद्धनु॒स्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते
रु॒द्रेदाव॑त्स॒रेण॒ नमस्करोमि॒ यत्ते॑ रु॒द्रोत्तरा॑द्धनुस्तत् (३१)

वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्रेदुव॑त्स॒रेण॒ नमस्करोमि॒ यत्ते॑
रु॒द्रोपरि॑ धनुस्तद्वातो॒ अनु॑ वातु ते॒ तस्मै॑ ते रु॒द्र व॑त्स॒रेण॒ नमस्करोमि॒
रु॒द्रो वा ए॒ष यद॑ग्निः स यथा॑ व्या॒घ्रः क्रु॒द्धस्तिष्ठ॑त्ये॒वं वा ए॒ष ए॒तर॑हि
सञ्चि॑तमे॒तैरुप॑ तिष्ठते नमस्का॒रैरे॒वैनं॑ शमयति॒ यैऽग्नयः॑ (३२)

पु॒री॒ष्याः प्रवि॑ष्टाः पृथि॒वीमनु॑। तेषां॒ त्वम॑स्युत्त॒मः प्र णो॑
जी॒वात॑वे सु॒वा। आपं॑ त्वाऽग्ने॒ मन॑सापं॒ त्वाऽग्ने॒ तप॑सापं॒
त्वाऽग्ने॒ दी॒क्षयापं॑ त्वा॒ग्न उप॑स॒द्विरापं॑ त्वाऽग्ने॒ सु॒त्ययापं॑ त्वाऽग्ने॒
दक्षि॑णाभिरापं॒ त्वाऽग्ने॒ऽवभृ॑थेनापं॒ त्वाऽग्ने॒ व॒शयापं॑ त्वाऽग्ने॒
स्वगा॑का॒रेणेत्या॑हैषा वा अ॒ग्नेरा॑ति॒स्तयै॒वैनं॑माप्रोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उ॒त्तरा॑द्धनुस्तद॒ग्नयं॑ आहा॒ष्टौ च॥५॥ [७]

गा॒य॒त्रेण॑ पु॒रस्ता॒दुप॑ तिष्ठते प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्दधाति बृ॒हद्र॑थन्त॒रा-
भ्यां॑ प॒क्षावो॑जं ए॒वास्मि॑न्दधात्यृ॒तुस्था॑य॒ज्ञाय॑ज्ञि॒येन॒ पुच्छं॑मृ॒तुष्वे॒व
प्रति॑ तिष्ठति पृ॒ष्ठैरुप॑ तिष्ठते तेजो॒ वै पृ॒ष्ठानि॑ तेजं ए॒वास्मि॑न्दधाति
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत॒ सौऽस्मा॑त्सृष्टः परा॑डै॒त्तं वा॑रव॒न्तीय॑नावा॒रय॑त
तद्वा॑रव॒न्तीय॑स्य वा॒रव॑न्तीय॒त्वञ् श्ये॑तेन॒ श्ये॑ती अ॒कुरु॑त॒ तच्छै॑तस्य
श्ये॑त॒त्वम् (३४)

यद्वा॑रव॒न्तीय॑नोप॒तिष्ठ॑ते वा॒रय॑त ए॒वैनं॑ श्ये॑तेन॒ श्ये॑ती कु॒रुते

प्रजापतेरुहदयेनापिपक्षं प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति
 प्राच्यां त्वा दिशा सादयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना देवतयाग्नेः
 शीर्ष्णाग्नेः शिर उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सादयामि त्रैष्टुभेन
 छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा
 दिशा सादयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं
 दधाम्युदीच्या त्वा दिशा सादयाम्यानुष्टुभेन छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां
 देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि
 पाङ्केन छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि
 यो वा अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्मा मुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं
 चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा
 सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येतत्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सादयामि यः सात्मानञ्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥३॥ ——— [८]

अग्रं उदधे या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते
 नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्माग्ने दुध्र गह्य किंशिल वन्य
 या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप
 जीवन्तो भूयास्म पञ्च वा एतेऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो
 दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्यस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो

यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता
 आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
 यजमानो वाङ्म आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं
 बाहुवोर्बलमूरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा
 एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्म
 आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवाऽऽत्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
 अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय
 नमो अस्त्वाहुतिभागा वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयः हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा
 चरमायामिष्टकायां नि दध्याद्भागधेयेनैवैनं शमयति तस्य त्वे
 शतरुद्रीयः हुतमित्याहुर्यस्यैतदग्नौ क्रियत इति वसवस्त्वा
 रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः
 पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वैर्देवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो
 मरुद्भिरुत्तरतः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्टाच्च पान्तु न वा
 एतेन पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति
 यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

समीची नामासि प्राची दिक्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता
 यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च
 नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दिक्तस्यास्त
 इन्द्रोऽधिपतिः पृदाकुः प्राची नामासि प्रतीची दिक्तस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते
 वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामासि बृहती दिक्तस्यास्ते
 बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमोऽधि-
 पतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ
 नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चित् रक्षन्ति
 ताभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता
 आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवेनाञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
 यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः
 सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वज्रिणो
 नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो
 नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम
 स्थ तेषां व उपरि गृहा वरुणं व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ
 पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत
 ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये
 देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति दध्ना मधुमिश्रेणैता
 आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनान्प्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा
 अहुताद इति (४६)

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वन्तं
 धयापां प्रप्यातमग्ने सरिरस्य मध्ये। उथ्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्व
 समुद्रियः सदनमा विशस्व। यो वा अग्निं प्रयुज्य न विमुञ्चति
 यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः परा
 भवति तं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा
 लूक्षः (४७)

भवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं
 जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति
 तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो
 दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनं प्रीतः प्रीणाति
 वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्यास्ते द्विष्मो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥७॥—[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञे ऋश्यं
 ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः

क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलङ्गोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञः कुलुङ्गः
सिन्धोः शिःशुमारो हिमवतो हृस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टाविंशतिः॥१॥ [११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदःशस्ते धातुः सरस्वत्यै
शारिः श्येता पुरुषवाग्भस्वरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो
नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥१॥ [१२]

अपां नत्रे जषो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे
पैङ्गराजो भगाय कुषीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या
दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥१॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो
मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः
प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दारवाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे
कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्गा नीलशीर्ष्णी तैऽर्यम्णे धातुः
कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी ब॒लाक॑श्यो म॒यूरः श्ये॒नस्ते ग॑न्ध॒र्वाणां व॑सू॒नां क॒पिञ्ज॑लो
रु॒द्राणां ति॑त्तिरी रो॒हित्कुण्ड॑णार्ची गो॒लत्ति॑का ता अ॒प्सर॑सा॒मरण॑याय
सृम॒रः॥ (५४)

[१६]

पृ॒षतो वै॑श्वदे॒वः पि॒त्वो न्यङ्कुः क॑श॒स्तेऽनु॑मत्या अ॒न्यवा॒पो-
ऽर्ध॑मा॒सानां मा॒सां क॒श्यपः क्वयिः कु॑टरु॒र्दात्यो॒हस्ते सि॑नीवा॒ल्यै
बृ॒हस्प॑तये शित्पु॒टः॥ (५)

[१७]

शका॑ भौमी पा॒त्रः कशो॑ मा॒न्थील॑वस्ते पि॒तृणा॑मृ॒तूनां ज॑ह॒का
सं॒वत्स॑राय॒लोपा॑ क॒पोत॒ उलू॑कः श॒शस्ते नैर्ऋ॑ताः कृ॒कवा॑कुः
सावि॒त्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शकाष्टादशाष्टादशः॥ [१८]

रु॒रू रौ॒द्रः कृ॑कला॒सः श॒कुनिः पि॒प्पका॒ ते श॑र॒व्यायै
हरि॑णो मा॒रुतो ब्र॑ह्म॒णे शा॒र्गस्तर॑क्षुः कृ॒ष्णः श्वा च॑तुर॒क्षो गर्द॑भस्त
इ॒तर॑ज॒नाना॑म॒ग्नये धू॒ङ्गा॥ (५७)

रुरुर्विशतिः॥ [१९]

अ॒ल॒ज आ॑न्तरि॒क्ष उ॒द्रो म॒द्गुः प्ल॒वस्ते॑ऽपामदि॒त्यै

ह॒५स॒साचि॑रिन्द्रा॒ण्यै की॒र्शा गृ॒ध्रः शि॒ति॒क॒क्षी वा॑र्धा॒ण॒सस्ते
दि॒व्या द्या॑वापृ॒थि॒व्या॑ श्वा॒वित्॥ (५८)

[२०]

सु॒पु॒र्णः पा॑र्ज॒न्यो ह॒५सो वृ॒को वृष॑द॒५श॒स्त ऐ॒न्द्रा अ॒पामु॒द्रो-
ऽर्य॑म्णे लो॒पा॒शः सि॒५हो न॑कु॒लो व्या॒घ्रस्ते म॑हेन्द्रा॒य का॑मा॒य
पर॑स्वान्॥ (५९)

अ॒ल॒जः सु॒पु॒र्णोऽष्टा॑द॒शाष्टा॑द॒श॥१॥ [२१]

आ॒ग्ने॒यः कृ॒ष्णग्री॑वः सा॒रस्व॑ती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः श्या॒मः
शि॑ति॒पृ॒ष्ठो बा॑र्हस्प॒त्यः शि॒ल्पो वै॑श्वदे॒व ऐ॒न्द्रोऽरु॑णो मा॒रुतः क॒ल्माष॑
ऐ॒न्द्रा॒ग्नः स॒॑५हि॒तोऽधो॑रा॒मः सा॒वि॒त्रो वा॑रु॒णः पे॒त्वः॥ (६०)

आ॒ग्ने॒यो द्वा॒वि॒५श॒तिः॥१॥ [२२]

अश्व॑स्तूप॒रो गो॑मृ॒गस्ते प्रा॑जाप॒त्या आ॑ग्ने॒यौ कृ॒ष्णग्री॑वौ त्वा॒ष्टौ
लो॒मश॑स॒क्थौ शि॑ति॒पृ॒ष्ठौ बा॑र्हस्प॒त्यौ धा॒त्रे पृ॑षो॒दरः सौ॒र्यो ब॒ल॒क्षः
पे॒त्वः॥ (६१)

अश्वः॑ पो॒ड॒श॥१॥ [२३]

अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते रोहि॑ता॒ञ्जिर॑न॒ङ्गान॒धोरा॑मौ सा॒वि॒त्रौ पौ॒ष्णौ
र॑ज॒तना॑भी वैश्वदे॒वौ पि॒शङ्गौ॑ तूप॒रौ मा॒रुतः क॒ल्माष॑ आ॒ग्ने॒यः
कृ॒ष्णोऽजः॑ सा॒रस्व॑ती मे॒षी वा॑रु॒णः कृ॒ष्ण ए॒क॑शि॒तिपा॒त्पे॒त्वः॥ (६२)

अ॒ग्नयोऽनी॒कव॑ते द्वा॒वि॒५श॒तिः॥१॥ [२४]

यदेकेन प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापौ विश्वकर्माग्न आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्न उदधे
 समीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शका रुरुरलजः सुपूर्ण आग्नेयोऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते
 चतुर्विंशतिः॥२४॥

यदेकेन स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा अपां नग्रेऽश्वस्तूपरो द्विषष्टिः॥६२॥

यदेकेनैकशितिपात्येत्वं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः
 समाप्तः॥५-५॥

generated on **February 15, 2026**

Downloaded from

<http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits